

O umjetnosti s našim profesoricama

Murali kao ulična umjetnost

Književni prilog: Karlovac u dva i pol čina

**Tema broja:
UMJETNOST**

Otkrij kako se nositi sa stresom!

Uloga medija u stvaranju slike o sebi

NADI NEŠTO
ZA SEBE!

SADRŽAJ

TEMA BROJA: UMJETNOST

Iz dječjeg rječnika
3. Karlovački maraton priča
Priča: Noćni duh
Različitosti obogaćuju
Umjetnost u meni
„Umjetnost je čista ljepota“
STRIP - deveta umjetnost ili zaboravljena umjetnost?
U ritmu plesne glazbe na Svjetski dan plesa
Ribe karlovačkih rijeka i pokoja sirena
Usporedba književnog djela Williama Shakespearea
Romeo i Julija s istoimenim filmom

UČIMO NA PUTU

Maturalac na otoku
Naše istarsko putovanje
Proljetni susret s Gradom Herojem
Božićna Rijeka

SVIJET OKO MENE

Biti ili ne biti ispred televizora?
Istinska ljepota stanuje u nama
Ujedinjeni u različitostima
Je li ulična umjetnost doista umjetnost?

IMPRESUM

GRABRIĆ
List učenika Osnovne škole
Grabrik, br. 27. – godina XXI.,
lipanj 2022.

Kontakt:
Ulica Bartula Kašića 15, 47 000
Karlovac
Tel. 047/422-962
E-mail: grabrik@os-grabrik-ka.skole.hr

Za izdavača:
Darija Begedin, prof., ravnateljica

Glavna urednica:
Nika Keser, 6. d

Koordinatori:
Nevena Čalina, prof.
Mirela Matešić, prof.

**Novinarska grupa
OŠ Grabrik 2021./2022.**
Ive Šebalj, 6. a
Michael Heinrich, 6. a
Eva Aleksić, 6. a
Andro Perak, 6. a
David Mikašinović, 6. a
Fran Beljan, 6. a
Dina Kolar, 6. b
Paulina Mateša, 6. d
Benjamin Bahat, 6. d
Amelie Nikl, 6. d
Nika Keser, 6. d
Mateo Gerić, 6. d

Matija Budimir, 6. d
Dominik Pavlaković, 6. d
Lea Domitrović, 6. d
Fran Dijačić, 6. d
Iva Luić, 7. d
Lori Žaja, 7. d
Niko Godač, 8. a
Eva Lovinčić, 8. a
Luna Trbojević, 8. a
Klara Gorup, 8. a
Maja Salaković, 8. a
Toni Kolaković, 8. a
Nevio Božić, 8. b
Sanjin Janjanin, 8. b
Niko Lorković, 8. b
Gabriela Novosel, 8. b
Klara Skradski Petravić, 8. b
Luka Žitko, 8. b

Ema Višnjak, 8. d
Jana Radečić, 8. d

**Koordinator grafičkog
oblikovanja:**
Zdravka Mrežar

Grafičko oblikovanje:
Itana Salopek

Tisak:
Tiskara Pečarić & Radočaj

Naklada:
100 primjeraka

Lipanj 2022.

VRIJEME ZA MENE

Biti zdrav! Biti zdrav!

PROMIŠLJAMO, PIŠEMO, STVARAMO

Deda
Haiku
Ljeto
Moja staza
Neprijateljica moje sestre
Zvezdana prašina

NAŠI USPJESI

Rezultati natjecanja
Državni prvaci

SPORT

Sportski rezultati

RAZONODA

Rovinj, ekskurzija 8. a i b

Spomenik V. Karasu u Karlovcu

Vrsar, ekskurzija 8. a i b

RIJEČ UREDNICE

Ljepota u umjetnosti i umjetnost u ljepoti

„Kad ti se jedna vrata zatvore, život nađe načina da ti pokaže neki otvoren prozor“, onako usput rekla mi je mama na moje jadikovanje zbog nekog problema koji me tada mučio. Vidjevši moje začuđeno lice, objasnila mi je značenje tih riječi. I doista, pokazale su se istinitima, rješenje mog problema pojavilo se iznenada i neočekivano.

Iako se ovaj, 27. broj Grabrića, nije pojavio neočekivano, tema broja nametnula se iznenada, u trenutku u kojem sam čula izreku o vratima i prozoru. Pitate se sigurno koja je poveznica između umjetnosti i tih riječi. Kao što su

iznenadni izazovi pred koje nas život dovodi, tako nas iznenađuju i umjetnička djela. Svojom ljepotom, mirom koji donose, skladom i porukom koju neka od njih nose. Pokazuju nam put, otvaraju vidike i stvaraju nove staze do boljih nas. Nekima umjetnička djela postaju vrata koja otvaraju ulaz u čarobne svjetove ljepote i mašte, prozor kroz koji gledaju u bolji, plemenitiji i drugačiji svijet. Sam postanak umjetnosti čudesan je kao i život. Kad misliš da dalje ne možeš, otvori se neki novi vidik, obzor u svitanje novog, svjetlijeg i veselijeg dana.

Umjetnost je radost, njome se

stvara, a stvaranje je početak nečeg novog. Baš kao i život. Ostavlja nam mogućnost izbora, a to je ono što život i umjetnost čini čarobnima.

Pred vama je novi broj našega školskog lista u kojemu ćete zasigurno naći nešto novo i „po svom“ - priču koja će vas razveseliti, fotografiju kojoj ćete se diviti, riječi koje ćete zapamtiti ili se rasonoditi.

Budite umjetnici na svome putu, krenite hrabro u avanture koje vam dolaze i zapamtite, ako vam se vrata zatvore, ima neki otvoren prozor, pojaviti će se kad se tomu najmanje nadate.

Nika Keser (6. d), glavna urednica

Iz dječjeg rječnika

Što je umjetnost?

- Nešto lijepo. (Lucija Šabanagić, 1. d)
- Kada nešto radimo. (Lara Mihalić, 1. d)
- Umjetnost je slikanje, crtanje, gradnja kipova. (Kiana Blagajac, 1. c)
- Likovna kultura, gluma, pjevanje. (Lota Mikić, 1. c)
- Lijepo crtanje. (Ivan Svetić, 1. d)

Nabroji neke umjetnosti.

- Likovna kultura (Mia Božičević, 2. c)
- Glazba (Helena Kušan, 2. d)
- Lijepo crtanje, pjesničke slike. (Sven Ostrogonac, 2. d)

Što radi umjetnik?

- Slikanje, crtanje. (Bruna Katić, 3. c)
- Crta, razmišlja što će crtati. (Marija Novaković, 3. c)
- Uređiva, piše, pleše. (Slavica Franković, 3. c)
- Slika, crta. (Lana Budimir, 3. d)
- Slikanje, ilustrira, lijepo piše. (Franko Pucarević, 3. c)
- Izrađuje kipove, glumi, radi makete, lijepo boja, dizajn uljepšava. (Ante Maraković, 3. c)
- Radi umjetnička djela. (Tin Dudić, 3. d)
- Stvara muziku. (Zara Zdravković, 3. c)
- Radi skulpture. (Valentino Kučinić, 3. d)

S učenicima razgovarali Matija Budimir, Nika Keser i Dominik Pavlaković, 6. d

GRADSKA KNJIŽNICA „IVAN GORAN KOVAČIĆ“

Sudionici s mentoricama

UMJETNOST RIJEČI

3. Karlovački maraton priča

Priča nastaje bacanjem pet kockica i pojmovima koji se tako dobiju - mjesto i vrijeme radnje, lik i predmet, a ostalo se prepušta mašti na volju. Tako se tka priča, nastaju čarobni svjetovi, a učenici postaju dio umjetničke stvarnosti.

U ponedjeljak, 23. svibnja 2022. godine, u 13 sati ispred Gradske knjižnice “Ivan Goran Kovačić” održana je završna svečanost 3. Karlovačkog maratona priča na kojoj su dodijeljene zahvalnice najuspješnijim učenicima i mentorima te članovima prosudbene komisije.

Treći po redu Karlovački maraton priča bio je otvoren

do 10. travnja 2022. godine. Ukupno je pristigla 31 kratka priča iz deset osnovnih škola Karlovačke županije – 19 su priča napisali učenici četvrtih razreda, a učenici trećih razreda napisali su 12 priča.

U maratonu su sudjelovale osnovne škole: Banija, Dražnja Jarnević, Dubovac, Eugena Kvaternika iz Rakovice s PŠ Braće Pavlić, Generalski Stol, Grabrik, Josipdol, Mahično, Prva osnovna škola Ogulin i Rečica. Tročlano povjerenstvo koje je proglasilo tri najbolje priče činili su: književnica Ivana Francišković Olrom, književnik Željko Mavretić i knjižničar Mario Šimić.

1. mjesto osvojila je priča **Noćni duh** koju su napisali učenici 4.a razreda naše škole Karla Buljat, Teo Drašković, Luka Pajić, Lorena Ognjan, Maja Stražanac i Sara Benko pod mentorstvom učiteljice Jadranke Žugčić i knjižničarke Jovite Legat-Paprašarovski. 2. mjesto osvojila je OŠ Banija, a 3. mjesto OŠ Dubovac.

Priču *Noćni duh* pročitajte u nastavku.

Gabriela Novosel, 8.b

Sudionici Karlovačkog maratona priča ispred GK “Ivan Goran Kovačić”

Noćni duh

Jedne tamne noći, dok sam sjedila – priča sova - na grani nedaleko od vrha planine i tražila plijen, ugledala sam vlak koji je polako vozio. Sve tračnice su škripale. U vlaku nije bilo svijetla. Kao da se nitko nije vozio u njemu. Pokušala sam zaboraviti na vlak i vratiti se traženju plijena.

No odjednom, u vlaku je počelo titrati bijelo svjetlo. Vlak je odjednom stao. Svjetlo se počelo širiti po cijelom vlaku i sve se činilo normalno. Par sekundi poslije začuli su se jezivi zvukovi. Opet se vratila bijela svjetlost i počela se širiti sve više i više. Svjetlo se počelo pretvarati u lik djeteta. Nakon toga svjetlo se počelo širiti iz djeteta i dijete je počelo letjeti naokolo. Uхватила me znatiželja i počela sam letjeti za njim. Dijete je sletjelo u tamnu pećinu. I ja sam krenula za njim. Promatrala sam što radi i ugledala dijete kako stoji ispred nekih nevidljivih vrata. Odmah zatim dijete je prošlo kroz njih. U zadnji tren i ja sam proletjela kroz vrata. Ugledala sam kako dijete u jednoj prostoriji nešto čarobira. Od pijeska je stvaralo oblik vlaka koji se počeo rušiti. Nisam znala što se zbiva. Dijete se počelo mijenjati. Iz bijele boje se pretvaralo u crvenu i plavu. Svjetlost se počela jače širiti dok nije nastao svjetlosni prasak. Lik djeteta je počeo hodati, a iza njegovih stopa ostajao je sluzavi trag. Dijete se ponovo pretvorilo u duha i došlo do vlaka. Čim je ušao, vlak je krenuo. Ja sam ponovo krenula za njima. Vlak je vozio do vrha planine i odjednom stao. Duh je izašao iz vlaka i počeo ispuštati čudne zvukove. Mumljajući duh je ušao u kolibu koja se nalazila u blizini. Iz kolibe se počela širiti svjetlost kao u vlaku. Duh je izašao iz kolibe i počeo mi prilaziti. Izgleda da je cijelo vrijeme znao da ga pratim. Počeo je nešto mumljati. Ja sam mu pokušala objasniti da ništa ne razumijem. Počeo je slikama u pijesku pričati svoju prošlost. Slikama je pokazao da su davno on i njegovi roditelji doživjeli prometnu nesreću. Na njih je naletio ovaj isti vlak. Roditelji su mu poginuli, a u njega je ušla svjetlost i postao je duh. I od tada se vozi tim vlakom. Shvatila sam da je njegova priča tužna i da se osjeća usamljeno. Pozvao me u kolibu i ostala sam tamo duo jutro. Kad sam ujutro krenula na svoju granu, djeteta i vlaka više nije bilo. I pećina je nestala. Kao da se ništa nije dogodilo.

Poslije toga sam ga često znala vidjeti kako prolazi pokraj drveća, ali je stalno nestajao. Nadala sam se da me smatra prijateljem. U početku mi je bio čudan, ali kad sam ga bolje upoznala, postao mi je jako drag.

Priču napisali učenici 4. a OŠ Grabrik - Karla Buljat, Teo Drašković,
Luka Pajić, Lorena Ognjan, Maja Stražanac i Sara Benko

NA KAZALIŠNIM DASKAMA

Različitosti obogaćuju

Umjetnici su vrlo često društveno angažirani i svojim umjetničkim djelima osvještavaju neki društveni problem ili pojavu te na taj način potiču pozitivno djelovanje, a samim time pomažu u rješavanju situacija u kojima je pojedinac nemoćan. Takav pozitivan primjer je i predstava „Semafor“ koja svojom aktualnom tematikom ukazuje na društveno (ne)prihvatanje osoba s poremećajima iz spektra autizma.

Svjetski dan autizma obilježava se 2. travnja i upravo je na taj dan ove godine izvedena premijera kazališne predstave „Semafor“. Sedmaši i osmaši OŠ Grabrik 27. travnja 2022. u 12:30 zauzeli su svoja mjesta u kazalištu Zorin dom kako bi pogledali ovu predstavu.

Predstava je nastala prema tekstu Petre Cicvarić, glumice koja tumači ulogu majke dječaka Viga rođenog s poremećajem iz spektra autizma, a režirao ju je Peđa Gvozdić koji je utjelovio ulogu oca. Obitelj, koja je u fokusu, čine još i djeca: Vigo Tolić kojeg glumi Andro Damiš i Mila Tolić koju je odlično odigrala Ana Šantar.

Naslov predstave je „Semafor“ jer je glavni lik dječak Vigo volio prometnice, prometne znakove i semafore. U situacijama, koje su njemu prouzrokovale stres, često bi kazivao registracije različitih auto-

mobila ljudi koji su na neki način povezani s njegovim životom.

Gašenjem svjetala započinje predstava, a na sceni se prvo uočava semafor koji je tijekom cijele predstave stajao na istom mjestu i time se, za razliku od drugih rekvizita, isticao. Radnja se nije odvijala kronološki jer započinje sadašnjim trenutkom kada Vigina sestra Mila u policijskoj postaji daje izjavu policajcu o fizičkom sukobu s drugim policajcem. Dalje priča teče retrospektivno, odnosno Mila pripovijeda svoju obiteljsku priču čija se dinamika u potpunosti mijenja rođenjem brata Viga s poremećajem iz spektra autizma.

Iz Milinog pripovijedanja policajcu saznajemo koliko je kompliciran odnos članova obitelji s djetetom s posebnim potrebama. Majka se suočava s istinom, traži pomoć i rješenja kako unaprijediti i razumjeti Viginu potrebu i reakcije, otac je sklon bijegu i negiranju postojeće situacije i sinova stanja.

Andro Damiš odlično se identificirao s likom dječaka Viga te nam osvještava koliko je djecu s ovim poremećajem važno razumjeti jer nam njihove reakcije govore o tome što osjećaju i misle, vrlo su inteligentni, ali i pretjerano iskreni što često dovodi do konflikta s onima koji nemaju razumijevanja i tolerancije.

Priča se približava kraju u trenutku kada Vigo ima 16 godina i vraća se iz srednje škole, koju pohađa zajedno sa sestrom, te njega i Milu

napadnu huligani. Vigo bježi, roditelji ga traže, a Mila završava u policijskoj postaji. Na svu sreću, sve sretno završava, a obitelj se zbližava i u suživotu s drugaćijim djetetom pronalazi trenutke radosti i sreće.

Iako je priča emotivno dotaknula svakog od nas, sadrži i obilje humorističnih situacija posebno vezanih za odnos šesnaestogodišnjeg Viga i djevojke Laure koja mu se sviđa. Dojmljivi i svi događaji koji nas educiraju o tome kako funkcioniraju osobe s poremećajem autizma, žargon Milinih prijatelja, emotivni pristup majke prema Vigo, mali znakovi pažnje...

„Zorin dom“ je bio ispunjen do posljednjeg mjesta što je također ostavilo snažan dojam, posebno nakon duge stanke uzrokovane uvođenjem epidemioloških mjera, a publika je reagirala oduševljeno nagrađujući glumce gromoglasnim pljeskom čak i tijekom predstave kojom se emotivno i duhovito pokušava maknuti stigma o autizmu te pokazati zašto svi trebamo njegovati ono nešto drugačije u sebi i ostalima.

Ana Marija Jurišić, 7.b

Scena iz predstave

Umjetnost u meni

Portret, akvarel na papiru, 2022.

Profesorica Ivana Maradin zaslužna je za šarenilo boja u našoj školi. Zahvaljujući njoj i njezinim učenicima, školski hodnici uvijek govore svoju priču ovisno o dobu godine ili nekom važnom događaju. Zanimalo nas je kako ona vidi umjetnost i čime se bavi kad nije u školi.

Povod za ovaj razgovor bila je tema broja, a to je umjetnost. Što je za Vas definicija umjetnosti?

Postoje različite definicije umjetnosti kao i različite interpretacije umjetnosti od povjesničara umjetnosti, filozofa, sociologa i samih umjetnika. Umjetnost je u biti jedan viši stupanj ljuske djelatnosti, pun duhovnosti, ljepote i slobode. Za mene je ta sloboda stvaranja jedna od glavnih karakteristika moći umjetnosti jer umjetnik upravo putem svoga djela iskazuje svoje stavove i interese. Mogu reći da je umjetnost neizostavni dio moga svakodnevnog života. Volim

stvarati, volim gledati, volim razgovarati o umjetnosti. Uvijek odlazim na izložbe, u muzeje, na razne umjetničke manifestacije, pratim najnovija umjetnička ostvarenja, čitam o umjetnosti. Naravno, volim odlaziti i na koncerte, plesne i kazališne predstave jer sve su to različiti pristupi umjetničkog stvaranja.

Bavite se slikarstvom. Kakve motive najčešće slikate i gdje nalazite inspiraciju?

Bavim se različitim vidovima umjetničkog izražavanja, a možda najviše slikarstvom. Moje slike su uglavnom apstraktne i inspiraciju dobivam u trenutku, čim se nađem pred bijelim papirom ili platnom. Motive crpim iz unutarnjih svjetova iako mi i vanjski podražaji mogu dati neku ideju. Primjer je moja roleta sa žuto – bijelim prugama koja, kad grane sunce, bude obasjana tolikim žutilom da jednostavno sjaji i morala sam ju naslikati na svoj apstraktni način. I to je možda jedina žuta slika koju sam naslikala.

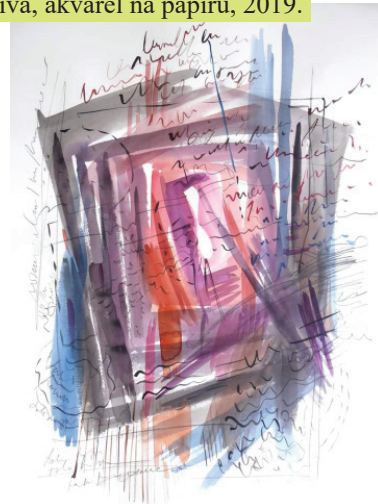
Kako i kada ste otkrili svoj talent?

U najranijoj dobi voljela sam se osamiti i dugo crtati i slikati ili bilo

Dizajn odjeće, kombinirana tehnika, 1988.

Bez naziva, akvarel na papiru, 2019.

što drugo kreativno raditi. Zнала sam, kad svi odu spavati, prikrasti se i potajno, u drugoj prostoriji, da mama i tata ne vide, nešto raditi za sebe. Ali tek u srednjoj školi osvijestila sam da se zaista i želim baviti umjetnošću.

Može li se, po Vašem mišljenju, u Hrvatskoj živjeti od umjetnosti?

Može i ne može, kao sa svakim poslom. Jer bavljenje umjetnošću iziskuje puno odricanja i truda, nije dovoljan samo talent. Ako ćeš puno stvarati, moći ćeš nekako i zaraditi. Neki umjetnici bolje žive od svog rada, neki lošije. Mnogi se umjetnici uz svoju umjetnost bave i ostalim kreativnim radom poput dizajna, izrade suvenira, održavanja raznih umjetničkih radionica...

Što je potrebno da bi netko bio uspješan slikar i može li to svatko postati?

Kao prvo - želja, potreba da stvarno želiš svoj život graditi s umjetnošću. Ima puno talentiranih ljudi koji nisu realizirali svoj talent jer su imali neku drugu želju koja je prevagnula u njihovom životnom opredjeljenju. Uspješnost se mjeri osobno i društveno. Uspješan slikar ili umjetnik je svatko tko u bavljenju umjetnošću ili kreativnom radu vidi vlastiti smisao života i zato je sretan. U društvenom kontekstu biti uspješan slikar malo

je teže, iziskuje još više odricanja i određenih pravila kao što je češća ekspanzija u javnosti. Da, mislim da svatko to može postati, ponavljam, ako duboko želi.

Da niste profesorica Likovne kulture, što biste bili?

Najvjerojatnije arhitektica ili dizajnerica interijera. A možda bih se bavila i modnim dizajnom što je moje prvo zanimanje, ali sam ga u jednom trenutku života otpustila. Uglavnom bi svako moje zana-

nje bilo vezano za kreativno stvaranje i istraživanje. Možda bih još bila profesor Povijesti ili vozačica autobusa ili nekog drugog prijevoznog sredstva jer volim voziti automobil i brzo prelaziti udaljenosti.

Što trenutno slikate i je li u planu nova izložba?

Slikam jedan ciklus koji se zove "Kvadriranje sunca". To su moji mali amorfn oblici, suženi u sredini i djeluju poput osmice, poput znaka beskonačnosti. Oni su ri-

tmički uklopljeni u kružnu formu i to je moje sunce. I kada naslikam puno takvih slika, izložiti ću ih na izložbi. A to može biti za dva mjeseca, godinu dana ili više.

Želimo Vam još puno divnih slika i svakako ćemo doći na Vašu izložbu!

Hvala!

Iva Luić, 7. d

INTERVJU S PROFESORICOM GLAZBENE KULTURE

„Umjetnost je čista ljepota“

Portret majke, Suzana Krajačić

Profesorica Suzana Krajačić dugi niz godina predaje Glazbenu kulturu u našoj školi. Prolazeći pored njezine učionice, čut ćete raznoliku glazbu, od klasike pa do rocka. U razgovoru s njom saznali smo što misli o trenutnim trendovima u glazbi, što sluša u slobodno vrijeme, ali i kojom se još umjetnošću bavi u slobodno vrijeme.

Što je za Vas definicija umjetnosti?

Umjetnost je čista ljepota koja me vodi u čarobni svijet.

Tko su Vam glazbeni uzori?

Naravno, najveći kompozitori klasične glazbe koji su nam ostavili neprocjenjivo bogatstvo glazbene baštine.

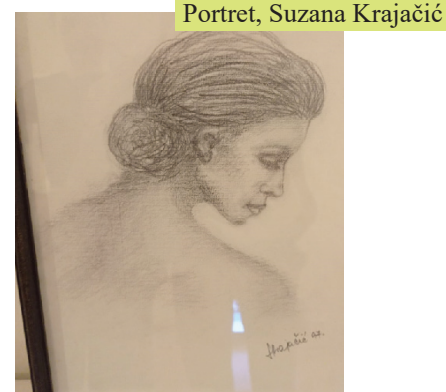
Koju glazbu slušate u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme, ovisno o raspoloženju, slušam rock i pop glazbu, ponekad slušam neke vrste jazza i osobito mi je zanimljivo aktivno slušanje filmske glazbe nevezano za film jer u njoj pronalazim programnost. Slušanje apsolutne glazbe uvijek je dragocjeno, produhovljuje i oplemenjuje osobnost čovjeka. Međutim, kad dođem iz škole najbolje mi odgovara, barem nakratko, ptičji pjev 🐦.

Mislite li da postoji dobra i loša glazba?

O, da, na tržištu ima svega, kao da ne postoje kriteriji. Jednostavnost je ljudima privlačna jer je lakše razumiju, sami se vrlo lako uključe u takvu izvedbu i zato biraju manje vrijednu glazbu. Zvučni efekti su također, da se tako izrazim, opasni. Skrivaju i popunjavaju prazninu.

Jeste li gledali Eurosong i što mislite o trenutno vrlo popularnoj pjesmi *In corpore sano* srpske

Portret, Suzana Krajačić

predstavnice Konstrakte?

Eurosong nisam gledala, ali pjesmu sam naknadno poslušala. Tekst je u prvom planu i ima snažnu poruku.

Kako objašnjavate popularnost „cajki“ među učenicima?

Nije mi jasno, ne mogu vjerovati da to netko može slušati. Zgrožena sam tom vrstom. To zapravo ne mogu nazvati glazbom, već jednom hrpom neukusa.

Da niste profesorica Glazbene kulture, što biste bili?

Da nisam profesorica Glazbene kulture, bila bih slikarica ili kiparica. 🐦

Skriveni talent Vam je i slikanje pa očekujemo još ovako predivnih slika!

Hvala, bit će ih još! 🐦

Iva Luić, 7. d

STRIPOKAZ

STRIP - deveta umjetnost ili zaboravljena umjetnost?

Vjerojatno ste svi gledali animirane ili igrane filmove u kojima su likovi poput Mickeya Mousea, Garfielda, Batmana ili Supermana, no jeste li znali da su svi oni zapravo stripovski junaci te da su navedeni filmovi nastali upravo na temelju stripa?

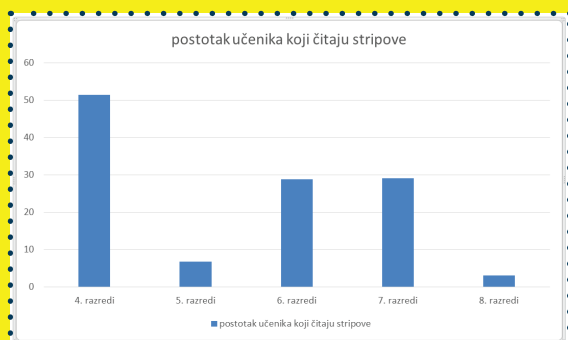
Je li strip zaboravljena umjetnost?

Strip je umjetnost koja oblikuje priču tako da povezuje crteže i tekst. Tekst je sveden na minimum, a glavnu ulogu u stripu imaju crteži. Budući da današnja mladež bira što kraće tekstove, pitamo se zašto je onda strip pomalo zapostavljen, osobito ako znamo da su neke starije generacije „gutale“ stripove u jednome dahu i nestrpljivo čekale svaki novi nastavak i avanturu poznatih stripovskih junaka poput Alana Forda, Dylana Doga ili Zagora. Neke rečenice iz stripova toliko su zanimljive da ih mnogi i danas pamte i koriste. *Ako želiš pobijediti, ne smiješ izgubiti* jedna je od legendarnih.

Generacija smo vizualnih medija – obožavamo gledati filmove i serije. Strip je također vizualni medij i zapravo je jako sličan filmu, no češće posežemo za filmom nego za stripom. Istražili smo čitaju li naši učenici stripove te koji su razlozi za (ne)čitanje.

Ukupno 22,9 % učenika naše škole čita stripove. Najviše ih čitaju učenici 4. razreda, a najmanje učenici 8. razreda.

Najpopularniji strip je „Durica“ dok su drugo i treće mjesto po čitanosti zauzeli „Garfield“ i „Zagor“.

Na pitanje zašto ne čitaju stripove, učenici su uglavnom odgovorili da nemaju vremena, da su zauzeti čitanjem lektire, da imaju pametnijeg posla ili da jednostavno nisu zainteresirani te da slobodno vrijeme radije provode igrajući videoigre.

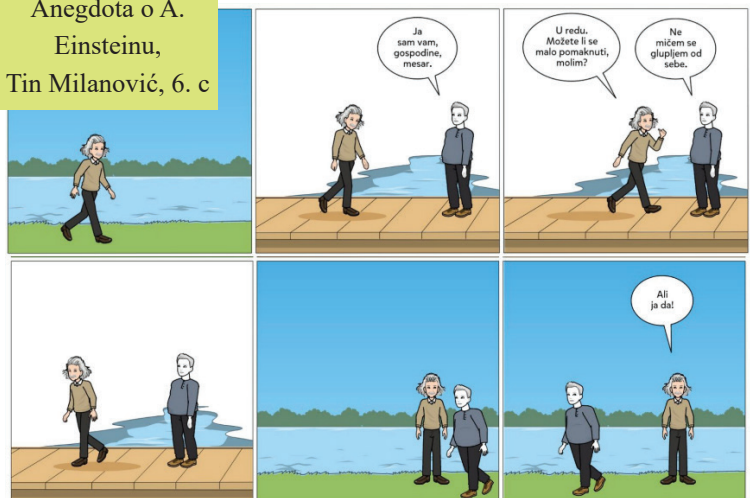
Stripovi koje čitaju učenici	4. razred	5. razred	6. razred	7. razred	8. razred	Ukupno
Durica	15	-	4	-	-	19
Garfield	8	-	7	-	-	15
Frendice	3	-	-	-	-	3
Čovpas	2	-	-	-	-	2
Super Zings	1	-	-	-	-	1
Dylan Dog	1	2	-	2	-	5
Kapetan Gačeša	1	-	-	-	-	1
Zagor	-	-	3	7	-	10
Alan Ford	-	-	5	-	-	5
Blek	-	-	1	-	-	1

Žuti tisak ili strip?

Naziv *žuti tisak* nastao je upravo prema stripovskome junaku – dječaku u žutoj košulji koji je u New Yorku stekao ogromnu popularnost te je postao sinonimom za zabavno štivo. Današnji žuti tisak daleko je od takve vrste zabavnoga štiva. Želite li se stvarno zabaviti i iskoristiti slobodno vrijeme kvalitetno, odaberite strip i zapamtite: *Bolje nešto od nečega, nego ništa od ničega* (Alan Ford).

Lea Domitrović i Nika Keser, 6. D

Anegdota o A. Einsteinu, Tin Milanović, 6. c

Amelie Nikl, 6. d

ZAPLEŠIMO!

U ritmu plesne glazbe na Svjetski dan plesa

Plesna je umjetnost neodvojiva od glazbe i pjesništva, povezana s različitim oblicima slavlja i obrednih svečanosti, plesom se odati počast prirodi i božanstvima. Kao takva, postaje ljudskom potrebom i ima magičnu moć.

Svjetski dan plesa obilježava se svake godine 29. travnja diljem našeg planeta. U OŠ Grabrik ne propuštamo priliku za gibanje uz glazbu pa smo ove godine zagrijani dočekali Svjetski dan plesa. Obilježili smo ga dan ranije u našoj školskoj dvorani uz pomoć gošće Blanke Androšević iz Sportsko-rekreacijskog i plesnog kluba CasaBlanka koja je pripremila zanimljivu i razigranu koreografiju za učenike razredne nastave. Oni su uživali u procesu nastanka plesne čarolije, a krajnji rezultat bile su plesne figure koje će se još tjednima uvježbavati po školskim hodnicima. Izreka kaže da plesati znači predati se ritmu života.

Jesi li za ples?

Dina Kolar, 6.b

NAJAVA IZLOŽBE

Ribe karlovačkih rijeka i pokoja sirena

U sklopu Zvezdanog ljeta učenici OŠ Grabrik u suradnji s Gradskim muzejom Karlovac sudjeluju u realizaciji izložbe Ribe karlovačkih rijeka i pokoja sirena. Učenici su imali zadatak u sklopu rada keramičke grupe i satova Likovne kulture oblikovati mo-

tiv riba karlovačkih rijeka poput soma, štuke, klena, sunčanice, šarana i još mnogih drugih. Svaki učenik sam je odabrao ribu slatkovodnih rijeka vodeći se njezinim oblikom, bojom, karakterističnim perajama i ljuskama, pa čak i imenom te pristupio trodimenzionalnom oblikovanju glinom razmišljajući pritom o plastičnom oblikovanju, kiparskoj teksturi i reljefu. Djeca su se također mogla prepustiti mašti i ribi udahnuti ljudske osobine pa tako nastaju riječni kraljevi i kraljice, ribe s ljudskim glavama i nogama, a nije izostala niti karlovačka sirena koja kao mitsko biće krase i naš karlovački grb. Svaka oblikovana riba iskreno nas oduševljava i nema sumnje da svaki dječji rad ima jaku umjetničku energiju poput pravog umjetničkog djela. A kada se svi radovi prezentiraju poput zajedničke umjetničke instalacije koja visi u nišama muzejskog atrija, moć umjetnosti postaje vidljiva, dobiva svrhu i komunikaciju s publikom. Zato u ime OŠ Grabrik čestitamo svim malim umjetnicima, a Gradskom muzeju Karlovac i Gradu Karlovcu zahvaljujemo na višegodišnjoj podršci i suradnji. Ovom izložbom učenici i djelatnici OŠ Grabrik čestitaju rođendan svome gradu. Svi zainteresirani izložbu mogu pogledati u atriju Gradskog muzeja Karlovac od 20. lipnja 2022. u 12 sati kada je otvorenje. Izložba će biti otvorena cijelu godinu.

Ivana Maradin, prof. Likovne kulture

RIBE KARLOVAČKIH RIJEKA I POKOJA SIRENA IZLOŽBA UČENIČKIH RADOVA OŠ GRABRIK

**MUZEJSKI ZID
DVORIŠTE GRADSKOG
MUZEJA KARLOVAC
OD 20. 6. 2022.**

Glazbeni program na otvorenju:
Pjesma Karlovcu - u izvedbi učenika
5.c. razreda pod vodstvom profesorice
glazbene kulture Suzane Krajačić

Usporedba književnog djela Williama Shakespearea Romeo i Julija s istoimenim filmom

Jedno od djela za cjelovito čitanje ove školske godine bila je tragedija Williama Shakespearea Romeo i Julija. Nakon pročitane djela i gledanja istoimenog filma iz 1996., odlučio sam usporediti ta dva različita umjetnička viđenja iste priče i shvatio kako je umjetnost bezgranična i bezvremenska, baš kao i prava ljubav.

Djelo „Romeo i Julija“ koje je napisao William Shakespeare 1593. godine jedna je od najpoznatijih ljubavnih tragedija uopće. Učenici 8.b razreda gledali su, u sklopu nastave Hrvatskog jezika kod profesorice Nevene Čaline, suvremenu filmsku adaptaciju koju je režirao Baz Luhrmann 1996. godine. Romea glumi Leonardo DiCaprio, Juliju Claire Danes, Tebalda John Leguizam.

Za razliku od izvorne Shakespeareove tragedije koja se odvija u talijanskom gradu Veroni, radnja filma smještena je u fiktivni grad Verona Beach. Film sadržava sve glavne događaje iz same tragedije, uz manja dodavanja ili izostavljanja nekih scena.

Zvučni efekti pridonose osjećaju dramatičnosti u pojedinim filmskim scenama. Glazba u filmu također naglašava ugođaj scena i interakciju između likova, dodatno pojačavajući dramatičnost određenih scena. Glazbenu kulisu filma čine i pjesme popularnih bendova kao što su Garbage i Radiohead. Kad glazba prati osjećaje nekog lika, to je vrlo očito i snažno. Kamera uvijek u krupnom planu prati glavne likove u ključnim trenucima i prati njihova emocionalna stanja, a ponekad širokim kutom dočarava njihov međusobni odnos.

Glumačka je izvedba izvrsna, likovi su odglumljeni vrlo uvjerljivo i snažno proživljavaju emocije. Uglavnom govore Shakespeareovim pjesničkim jezikom, koristeći se izrazima koji su već odavno zastarjeli. Na taj su način ostali vjerni originalnoj tragediji i dodali

Romeo i Julija, Amelie Nikl, 6. d

određenu posebnost filmu. Pištolje nazivaju mačevima što može biti pomalo čudno nekim gledateljima.

S obzirom na to da se radnja filma zbiva u suvremeno doba, u filmu postoje mnoga tehnička i druga sredstva kojih u Shakespeareovo vrijeme nije bilo. Tako se likovi voze modernim automobilima, pucaju iz pištolja, kupaju se u bazenima i slično, čime je film lakše razumljiv mlađoj populaciji gledatelja. Kostimografija je bogata i usklađena s povijesnim vremenom u kojemu se događa radnja tragedije, ali s modernim dobom u kojemu je smještena radnja filma. Uz to, kostimi imaju i simboličko značenje (anđeoska krila na Julijinom kostimu).

Manja odstupanja filmske adaptacije, u odnosu na književno djelo, očita su kad se u filmu Julija probudi iz sna prije Romeove smrti kako bi se imali vremena oprostiti. Šteta što u filmu, za razliku od tragedije, nema završnoga mirenja između obitelji Montecchi i Capuletti jer su sukobi između obitelji, ali i između država, još i danas aktualni, a poruka mira itekako potrebna.

Zaključak je kako je filmska umjetnost doista vrlo kompleksna i u njoj se, na neki čudesan način, dotiču i nevidljivo isprepliću riječ, pokret, zvuk, slika i boje, jednom riječju sve umjetnosti pa je u skladu s tim i doživljaj same priče mnogo dojmljiviji i snažniji.

55 KILOMETARA OD KOPNA

Maturalac na otoku

Maturalac na otoku na kojemu vrijeme kao da je stalo? - Može!

Palme u centru Visa

Dugoočekivani i zbog koronavirusa odgođeni maturalac napokon smo dočekali, i to ni manje ni više, nego na našem najdaljem među velikim otocima - Visu. Učenici 8. c i 8. d razreda proveli su nezaboravna četiri dana u hotelu Issa u gradu Visu. Nakon 2 i pol sata vožnje trajektom iz Splita napokon smo stigli u sam Vis. Gotovo nitko od nas nije bio na Visu pa smo ga mogli samo zamišljati i pitati se hoće li ispuniti naša očekivanja. Dočekale su nas raznolike kamene kućice raznobojnih škura, ogromne i vremešne palme te najplavije i najčišće more prepuno ježinaca. Ni oni nas nisu omeli u naumu da već prvu noć, odmah nakon što smo se smjestili i večerali, pohrlimo na noćno kupanje. Iako umorni od cjelodnevnog putovanja na kojemu smo usput posjetili i Knin i Sinj, san je, zbog uzbuđenja i iščekivanja novoga dana, teško dolazio na oči.

Pogled na Vis

Vis-a-Vis

Drugi je dan bio predviđen za istraživanje grada Visa. Šetnja uz more dovela nas je do Arheološkog muzeja gdje smo saznali mnogo o povijesti otoka Visa te vidjeli fascinantnu zbirku amfora i eksponate vezane za ribarstvo Visa. Posjetili smo i ostatke rimskih termi koje svjedoče o antičkoj Issi i zanimljivoj prošlosti otoka. Ipak, najbolji dio dana bio je onaj u kojemu smo uživali u najplavijem moru igrajući neizostavni picigin. Večer je završila *beach partyjem* od kojega nismo puno očekivali (jer tko može išta očekivati od *partija* na kojemu te nadgledaju dvije razrednice i ravnateljica 😊), no ispalo je zabavno!

Zbirka amfora u Arheološkom muzeju

Svaki otok za dijete je otok blaga (P. D. James)

I zaista, otočić Biševo koji jednostavno morate posjetiti ako vas put odvede do Visa pokazao se pravim otokom blaga. Iz Komiže, drugog najvećeg naselja na otoku i starog ribarskog mjesta, brodom kojim zapovijeda osebjuni kapetan Pjerino, zaputili smo se prema Biševu. Putem smo uživali u predivnim prizorima netaknutih plaža (od kojih je jedna i plaža Pizdica 😊) i zanimljivim pričama našeg šjora Pjerina. No pravo blago na otoku bila je Modra špilja koja nas je ostavila bez teksta i podsjetila koliko je priroda moćna. Ostatak popodneva proveli smo na jednoj od najljepših plaža Jadrana - plaži Porat. Prije, sada već, tradicionalnog *partija* na plaži, uputili smo se u šetnju nepoznatom cestom te, sasvim neočekivano, otkrili tzv. Forticu, tj. utvrdu Georgea III. s koje se pruža pogled na more i plavetnilo kojemu ne vidiš kraja.

Uzmi samo uspomene, ostavi samo otiske stopala

Iako smo Vis samo zamišljali, niti u našoj mašti nije bio ovako divan. Odlazimo puni dojmova i lijepih uspomena sa željom da se vratimo i još malo uživamo u ljepotama ovoga dalekog i tajnovitog otoka.

Jana Radečić, 8. d

Dioklecijanova palača u Splitu

Naše istarsko putovanje

Dan 1. – Najmanji grad na svijetu i sreća na putu

Detalj iz Roča

Početak naše sreće, a kojoj je uzrok ekskurzija u Istru, započela je nakon petomjesečnog iščekivanja, u 8 sati ispred naše škole! Sjeli smo u autobus i krenuli autocestom kroz Gorski kotar prema Rijeci i Istri. Prvo odredište nam je bio Roč, malo srednjovjekovno naselje koje se nalazi u središtu sjeverne Istre, na 348 m nadmorske visine. Malen veličinom, ali velik svojim povijesnim značajem,

između ostaloga i zato što je prva hrvatska tiskana knjiga, Misal po zakonu rimskog dvora iz 1483. godine, pripravljena za tisak upravo u Roču. Uz cestu od Roča do Huma postavljeni su brojni spomenici glagoljici i glagoljašima, takozvana Aleja glagoljaša. Avanturu putovanja pitoreskim istarskim krajevima doživjeli smo i u autobusu kada su se, na uskoj, vijugavoj i strmoj cestici, susrela „licem u lice“ dva autobusa te su se manevarskim zahvatima i zahvaljujući nevjerojatnoj vještini vozača, uspjeli mimoći. Sreća na putu potvrdila nam se – uspjeli smo izbjeći vrlo neugodnu situaciju i krenuti dalje na naše putovanje! Kada smo došli u „najmanji grad na svijetu“, zaigrali smo nagradnu igru - tko uslika najljepši detalj, dobit će nagradu. Stoga smo Hum vrlo detaljno pregledali i fotografirali. Zanimljivost toga malenoga gradića jest da nije uvršten u Guinnessovu knjigu rekorda jer administrativno Hum zapravo uopće nije grad, nego naselje u sklopu grada Buzeta pa ni ne može konkurirati za spomenutu titulu. Nakon Huma išli smo do Motovuna do čijeg nas je središta odvezao lokalni, mali autobus. Vidjeli smo gradska vrata, crkvu sv. Stjepana i još mnogo toga. U starogradskoj jezgri Motovuna nalazi se čak 26 zaštićenih spomenika kulture zbog čega se ovaj srednjovjekovni gradić nalazi na UNESCO World Heritage pristupnoj listi. Pomalo umorni, nakon što smo se okrijepili, napokon smo krenuli prema Vrsaru i Turističkom naselju Belvedere. Oduševilo nas je kako cijelo naselje izgleda, a ušavši u sobe, ostali smo iznenađeni urednošću, veličinom i položa-

jem. S obzirom na to da smo do bazena i mora imali samo dvije minute hoda, čim smo ostavili putne torbe u sobama, otišli smo se kupati u moru. Naša sreća dosegla je vrhunac u 19 sati kada smo, došavši na večeru, shvatili da je izbor zaista prebogat i, bez obzira koliko bili gladni, teško je bilo odlučiti koju od ponuđenih delicija izabrati. Na kraju dana vratili smo se u svoje sobe i zabavljali pričom i sređivanjem dojmova. Sreća zbog ekskurzije bila je još uvijek velika i teško se bilo umiriti i zaspati.

Dan 2. – Od zvjezdanih visina do podzemnih dubina i sreća na Zemlji

Na početku drugoga dana zaputili smo se prema recepciji gdje nas je dočekao naš dobri vozač autobusa, Štef. Ukrcali smo se i krenuli prema Znanstveno-edukacijskom centru Višnjan gdje smo slušali o astronomiji i promatrali zvijezde i Sunce i to pod vodstvom, ni više ni manje, samog Korada Korlevića! Oduševljeni njegovim predavanjem o opasnosti Sunčevog zračenja ostali smo bez riječi, na sveopće čuđenje naših profesorica! Oko 10 sati zaputili smo se prema jami Baredine te smo se spustili u podzemlje kroz pet dvorana koje se koso spuštaju do jezerca, na 60 metara dubine, u kojemu se nalaze dvije čovječje ribice. Dobili smo dozvolu fotografiranja, ali bez bljeskalice, te smo ovaj doživljaj ovjekovječili svojim mobilnim telefonima. Popevši se na površinu Zemlje i ugleđavši Sunce, osjetili smo olakšanje i glad te smo krenuli na ručak, a nakon toga naš je program razgledavanja nastavljen u Poreču u kojemu smo se zadržali dva sata. Razgledali smo cijeli grad i Eufrazijevu baziliku. Popodne se nastavlja morskim radostima, kupanjem i zabavom do kasno u noć.

Znanstveno edukacijski centar Višnjan

Dan 3. – Najbolji dan ekskurzije i sreća u crkvi sv. Eufemije

Treći dan je bio i najbolji dan! Mislim da bismo se svi složili s tim. Započeo je obilnim doručkom, a onda laganom vožnjom do Rovinja, uz zaustavljanje na Lim-

skom kanalu. Kada smo došli u Rovinj, razgledavali smo ga uz pratnju lokalnog vodiča. Prvo odredište bila je crkva sv. Eufemije ispred koje nam je vodič ispričao vrlo zanimljivu priču o djevojčici Eufemiji čiji smo sarkofag kasnije i mogli dotaknuti. Diranjem sarkofaga, prema legendi koju smo čuli, pratila bi nas sreća sljedećih deset godina. Razgledali smo tu predivno oslikanu crkvu, a zatim smo prošetali do gradskih vrata u obliku luka nazvanog Balbi. U prošlosti ta su vrata bila važna za vojne strategije. Obilazak grada završili smo šetnjom Bregovinom ulicom. Imali smo slobodno vrijeme kako bismo sami razgledali i istražili Rovinj. Nakon toga otišli smo u istarsku knobu gdje smo imali poslužen istarski specijalitet. Jeli smo maneštru, ukusne njoke s mesom i umakom, a za desert fritule. Nakon ručka vratili smo se u hotel. Cijelo smo poslijepodne imali slobodno. Neki su spavali, neki se kupali, neki otišli u vodeni park, a neki se odmarali. Navečer smo proslavili rođendan jedne učenice i to uz rođendansku tortu, konfete, pjevanje i sviranje na gitari. Otpjevali smo joj slavljenu pjesmu i kasnije se častili ukusnom čokoladnom tortom. Divan, slatki kraj prelijepoga dana!

Dan 4. – Sreća na Brijunima pa pjesmom sve do Karlovca

Došao je i zadnji dan ekskurzije. Bili smo tužni što smo morali napustiti Vrsar i predivnu Istru. Tuga je ubrzo nestala kada smo stigli u grad s bogatom poviješću, Pulu. Prvo smo posjetili najpopularniju pulsku atrakciju, pulsku Arenu. Amfiteatar nas se dojmio načinom na koji je izgrađen i ljepotom. Voditeljica nam

je ispričala o njegovoj povijesti i kako su živjeli Rimljani na području Pule početkom nove ere. Nastavili smo obilazak grada, posjetili smo Forum, Dvojna vrata i Herkulova vrata, Slavoluk Sergijevaca i katedralu Uznesenja Marijina. Za kraj obilaska poslikali smo se na stepenicama Augustovog hrama. Dobili smo slobodno vrijeme za kupnju suvenira ili okrjepu. Nastavili smo put do Fažane. Pojeli smo ručak i čekali prijevoz do Nacionalnog parka Brijuni. Ukrkali smo se na brod i uživali u vožnji. Brijuni su čarobno mjesto na kojemu smo vidjeli Muzej o flori i fauni Brijuna, izložbu bivšeg predsjednika SFR Jugoslavije, Josipa Broza Tita i safari park koji je pun različitim životinjama. Mogli smo vidjeti zebre, magarce, konje, koze, zečeve, pauna čak i sloncu Lanku. Obilazak Brijunima nastavili smo u našem elektrovlatku prateći informacije vodiča. Ubrzo je naš obilazak došao kraju. Ukrkali smo se na brod i vratili na kopno, pomalo tužni što nismo ostali duže u tome lijepom krajoliku. Vozeći se prema Karlovcu, pjevali smo pjesme najglasnije što smo mogli. Svi smo puno naučili i još se više zabavili na ovoj divnoj ekskurziji koju ćemo pamtiti zauvijek.

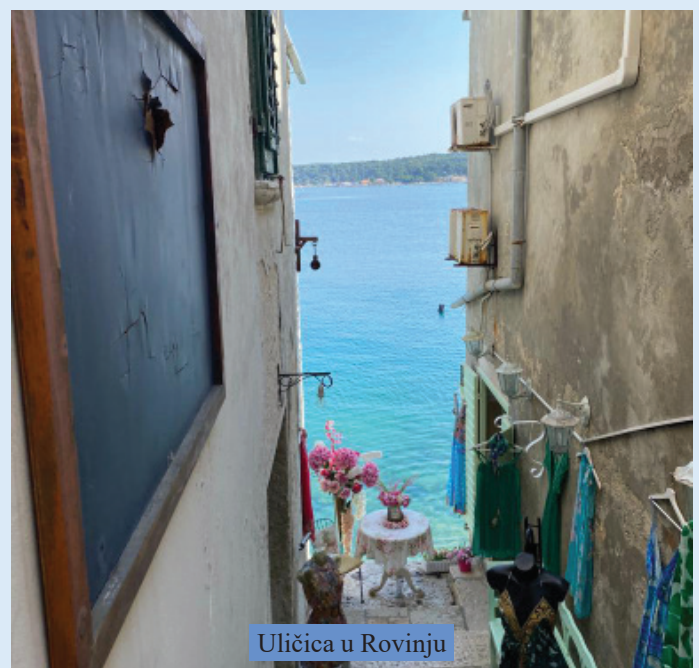

Pula

Gabrijela Novosel, Luka Žitko, Niko Lorković i Klara Skradski Petravić, 8. b

Pulska Arena

Uličica u Rovinju

Muzej Domovinskog rata

Proljećni susret s Gradom Herojem

U ranim jutarnjim satima, prije svitanja, 5. travnja 2022. učenici osmih razreda krenuli su na terensku nastavu u Vukovar, herojski hrvatski grad, koji je pretrpio najveća razaranja i žrtvovao najviše ljudskih života tijekom Domovinskog rata.

Ukidanje većeg broja epidemioloških mjera omogućilo je posjet Vukovaru, Gradu Heroju. Na to putovanje krenuli smo tople travanjske zore iz koje je nastao predivan, sunčan dan koji će zauvijek ostati u našim sjećanjima, kao što Vukovar dostojanstveno i mirno čuva svoja sjećanja. Bolne su vukovarske uspomene, rane su još uvijek svježije, unatoč vremenu koje je prošlo.

Potpuno razrušen davne 1991. godine i pust, jer su njegovi stanovnici protjerani, danas je lijep, obnovljen i pun života. Rijetki su znakovi koji upućuju na ono što se Vukovaru događalo tijekom Domovinskog rata, ali prošlost tiho i nenametljivo živi u svakoj vukovarskoj ulici, u svakoj kući i ravnici.

Početak našeg susreta i upoznavanja s vukovarskom ratnom proš-

Osmaši ispod Vodotornja

lošću započela je u Memorijalnom centru Domovinskog rata gdje smo razgledali zbirku bojnih, oklopnih vozila i streljiva te poslušali predavanje o bitki za Vukovar.

Provezli smo se i krugom Tvornice obuće Borovo, otišli do Trpinjske ceste i Spomen-doma hrvatskih branitelja te se upoznali s djelom hrabrog generala Blage Zadre i vukovarskog heroja Marka Babića koji je uništio najviše neprijateljskih tenkova baš na tom mjestu, Trpinjskoj cesti. Nažalost, obojica su dali svoje živote za najdragocjenije što imamo - slobodu.

Posebno je emotivno i dostojanstveno bilo na Ovčari,

Spomenik na Ovčari

Simboličan prikaz žrtava Domovinskog rata

Tenk na Trpinjskoj cesti

najvećoj masovnoj grobnici nakon Drugog svjetskog rata. Zahvaljujući jedinom preživjelom svjedoku ovog neljudskog čina, grobnica je otkrivena i danas je mjesto na koje dolazimo odati počast žrtvama.

S Ovčare smo krenuli prema vukovarskom Memorijalnom groblju. Prošetali smo se između arkada, poklonili se žrtvama, a 938 bijelih križeva, koji simbolično predstavljaju žrtve Domovinskog rata, podsjećaju kako se vukovarska tragedija nikada ne smije i ne može zaboraviti. Mjesta su to gdje ljudska spoznaja ne može naći objašnjenje, preostaje samo velika tuga i ponos u našim srcima.

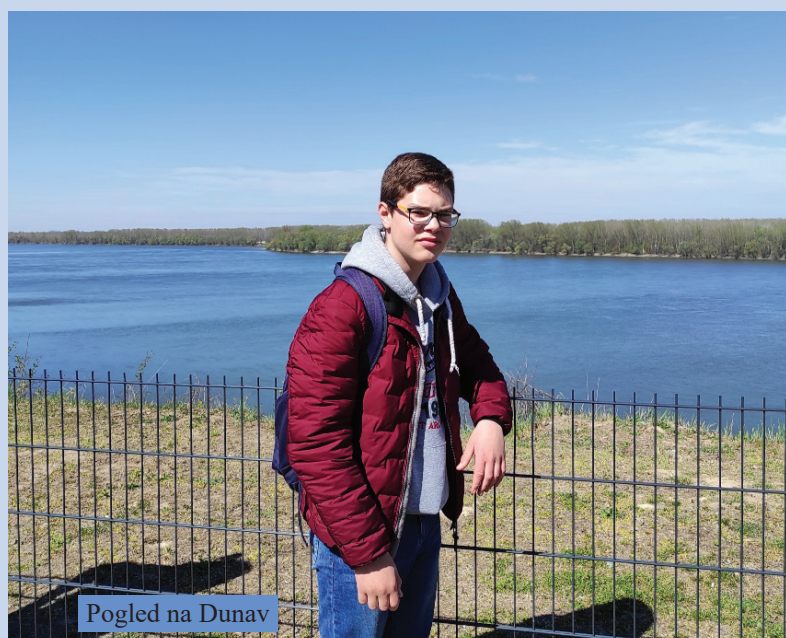
Posjetili smo i prekrasan, suvremeno dizajniran Muzej vučedolske kulture gdje smo naučili kako su ljudi metalnog doba živjeli na ovim prostorima, u što su vjerovali te što su sve ostavili svojim precima.

Naša zadnja postaja u obilasku Vukovara bio je njegov najpoznatiji simbol, Vodotoranj. Potpuno i moderno obnovljen, ali na način na koji čuva svoju prošlost i sjećanje na 1991. godinu kada je, tijekom bitke za Vukovar, teško oštećen jer je bio pogođen s više od 600 neprijateljskih projektila te je postao simbol stradanja i otpora toga grada. Bilo je neopisivo popeti se uz 300-injak stuba do vrha gdje s vidikovca pogled seže na Dunav i nepreglednu slavonsku ravnicu.

Zasigurno nikada nećemo zaboraviti ovu terensku nastavu i Vukovar, a način na koji taj grad čuva sjećanja dokaz je da je "povijest učiteljica života, svjedok vremena, svjetlo istine, život pamćenja, glasnica starine" (Ciceron).

Muzej Domovinskog rata

Pogled na Dunav

PUTOSLIK

Božićna Rijeka

Učenici 8. c i 8. d razreda zaputili su se u grad koji teče – Rijeku, i to u najljepše doba godine – advent! Ova je terenska nastava bila još uzbudljivija zato što je to bio prvi izlet nakon dugotrajne stanke uzrokovane korona krizom. U Rijeci su posjetili Vilu Ružić, Astronomski centar Rijeka te prošetali Korzom kojim je već prevladala božićna atmosfera.

Kako su se proveli, pogledajte na fotografijama.

Emma Višnjak, 8. d

MEDIJSKA (NE)PISMENOST

BITI ILI NE BITI ISPRED TELEVIZORA?

Program koji slijedi nije primjeren za osobe mlađe od 12 godina

Upozorenja kojima televizijske kuće nastoje zaštititi maloljetnike od uznemirujućih sadržaja istaknuta su neposredno prije početka emitiranja. Jesu li ona dovoljno jasna i dostatna mjera zaštite maloljetnika? Pridržavaju li se osobe mlađe od 12 godina tih upozorenja i tko je za to odgovoran samo su neka od pitanja koja se nameću u nepreglednom svijetu medija i mladih osoba koje se zateknu u tom bespuću.

Odgojna i obrazovna uloga i odgovornost medija

Mediji imaju izuzetno važnu ulogu u odrastanju jer djeci i mladima pružaju većinu informacija. Uz njihovu se pomoć uči, saznaje o događanjima u svijetu, povezuje se s vršnjacima ma gdje oni bili, a izvor su i zabavnih sadržaja. Istraživanja pokazuju da mediji mogu imati pozitivan i negativan utjecaj na razvoj djece. Iz toga je razloga zakonski regulirano da se neprimjereni sadržaji za maloljetne osobe mogu prikazivati samo u određenom vremenu ili pod određenim uvjetima. Može li se ta odgovornost prepustiti samo državi, zakonu ili su za siguran razvoj djece odgovorni roditelji, ali i škola?

Jesu li medijska upozorenja brod koji tone?

U neprimjerene sadržaje za djecu ubrajamo prizore fizičkog nasilja, stradavanja, ranjavanja, ubijanja, vulgarizama, tjelesnog iskorištavanja, zlouporebe alkohola, droga, duhana te poticanje na kockanje i klađenje. Djeca različito doživljavaju informacije i razumiju ih na različite načine. Oni koji žive u sredinama gdje se ratuje drugačije će doživjeti scene ratnog ubijanja i stradavanja nego djeca koja žive u ratom nezahvaćenim prostorima.

Film Titanic ima upozorenje koje izričito navodi da nije primjeren za osobe mlađe od 12 godina i uvijek se prikazuje u kasnijem večernjem terminu, nakon 21 sat. Iako nisam imao 12 godina, gledao sam taj film jer me zanimalo prvo i posljednje putovanje toga velikoga broda. Titanic nisam gledao sam, već sam tijekom filma razgovarao i komentirao s majkom o svim događajima na brodu. Film je

na mene ostavio jak dojam pa sam nakon gledanja filma danima istraživao i proučavao sve neobične zanimljivosti o Titanicu. Naučio sam puno novih stvari zahvaljujući tomu filmu.

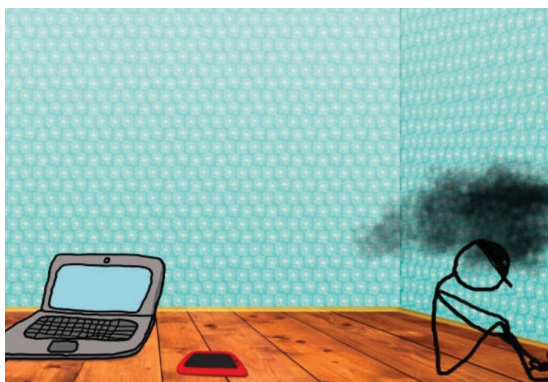
Mama, tata i medijska pismenost

Roditelji bi trebali gledati televizijske ili sadržaje drugih medija zajedno s djecom i to vrijeme iskoristiti za razgovor, razmjenu mišljenja, upozoriti djecu na opasna ponašanja i razgovarati o dojmovima. Zajedničko korištenje medija može pomoći djeci da uživaju u brojnim pozitivnim iskustvima.

Djeca sve ranije dolaze u kontakt s pametnim telefonima, tabletima i računalima. Uvođenje medijske pismenosti u obrazovni sustav pomaže i usmjerava djecu i mladež prema korisnim medijskim sadržajima. Na satu medijske pismenosti negativni se sadržaji mogu iskoristiti za obrazovanje i razgovor. Otvara se mogućnost snimanja filma o vršnjačkom nasilju u kojemu bi učenici odglumili nasilnu scenu i objasnili zašto nasilje nije dobro. Taj film sigurno ne bi bio za masovno prikazivanje i za mlađe od 12 godina, ali njegova poruka kojom ne toleriramo nasilje bila bi važna za razgovor i pozitivno usmjeravanje učenika prema toleranciji i nenasilju.

U školi je spas

Djeca se smiju koristiti medijima, gledati televizijske sadržaje i služiti se internetom, ali da bi bili sigurni u svijetu medija potrebna im je zaštita, savjet i edukacija. Zakon štiti maloljetnike i pomaže roditeljima, ali bez suradnje svih institucija važnih za odgoj i obrazovanje djece nedovoljno je učinkovit u prevenciji utjecaja štetnih medijskih sadržaja. Škole su, kao odgojne i obrazovne institucije, ključna mjesta na kojima se učenici usmjeravaju i uče sigurno koristiti medije i medijske sadržaje. Za sigurno odrastanje i obrazovanje u svijetu medija i zaštiti dječjih prava nije dovoljno upozorenje prije emitiranja kakve emisije, kao ni donošenje zakona ako se oni ne provode, već je važna suradnja roditelja i svih javnih institucija.

MEDIJI NAM PORUČUJU KAKO TREBAMO IZGLEDATI

Istinska ljepota stanuje u nama

Od svoje pojave mediji su imali vrlo jak utjecaj na stavove mladih, posebno one koji se odnose na izgled. Lijepa lica i savršena tijela medijski poznatih osoba s naslovnica nekad i društvenih mreža danas generacijama mladih oblikuju sliku koju imaju o sebi.

Svaka je stvorena da se ističe

Koliko smo puta uspoređivali ljude oko sebe, pokušavali pronaći međusobne sličnosti pa ipak na kraju zaključili da nas različitosti više određuju i da je svaka osoba posebna i na svoj način predivna. Svaka je stvorena da se ističe. Zašto se onda toliko želimo uklopiti u neki zadani okvir, biti isti, približiti se savršenstvu koje nam nameću drugi?

Mediji nerijetko izravno utječu na stavove mladih o svome izgledu

Negativan utjecaj medija nije novina modernog doba. I prije su nas okruživali i prenosili loše poruke vezane za izgled. No čini se da je u ovo pandemijsko

vrijeme, u vrijeme digitalizacije, koja se uvukla u sve pore svakodnevnog života, utjecaj medija na mlade još veći.

Promatramo slike predivnih djevojaka i mladića kako nam se smiješe s društvenih mreža, divimo se isklesanim tijelima i izravno ili pritajeno kritiziramo one koji svojom vanjštinom odudaraju od zadanih standarda ljepote. Mladima je važno da budu prihvaćeni u skupini svojih vršnjaka, da se uklope i budu dio ekipe, a na sve to uvelike utječe i izgled. Mediji nerijetko izravno utječu na stavove mladih o svome izgledu jer poručuju što je lijepo, a što nije i tako velik broj mladih ima narušenu sliku o sebi. Izgladnjuju se, podvrgavaju estetskim zahvatima, teže nalikovati slikama kakve svakodnevno viđaju u medijima.

Nisu svjesni da savršenstvo ne postoji i da svaka osoba ima poneku manu ili bi na sebi nešto voljela promijeniti. I doista, neke stvari možemo promijeniti, na nekima možemo raditi, no neke moramo jednostavno prihvatiti: oblik očiju, kosu, svoj osmijeh i tijelo. Jednostavno, radeći na vlastitom samopouzdanju, nećemo više toliko težiti izgledu kakav imaju naši virtualni uzori. Treba graditi vlastiti stav na temeljima zdravog razmišljanja, osuditi ismijavanje koje doživljavaju pojedinci zbog svog izgleda i kritički vrednovati sadržaje koje nam nude mediji.

Jesu li medijski utjecaji samo negativni?!

I baš zbog toga treba istaknuti kako postoje i pozitivni medijski utjecaji koji prezentiraju zdrav način života, prehrane, održavanja kondicije i zdravlja, svojim savjetima nam pomažu da se lakše nosimo sa svim izazovima te ističu dobre uzore poput sportaša, osoba s posebnim potrebama ili oboljelih od kroničnih bolesti koji su, unatoč ozbiljnim preprekama i tjelesnim nedostacima ili izazovima, uspjeli ostvariti svoje životne ciljeve. Možda bi češće pojavljivanje takvih osoba u medijima utjecalo na mijenjanje stavova mladih o svome izgledu. Možda bismo lakše prihvatili sebe onakvima kakvi jesmo i umjesto težnje prema savršenom izgledu, svoju energiju, vrijeme i trud usmjerili na razvijanje svojih potencijala.

Stoga, nužno je mudro razlikovati dobre i loše utjecaje medija na naš izgled, ne opterećivati se nametnutim nam standardima ljepote, već osvijestiti da istinska ljepota svoj dom nalazi u nama, a ne u našem izgledu!

Nikolina Hrebac, 7. b

PROJEKTI

PROJEKT IRCIS -
Integracija djece izbjeglica u školama: istraživanje efikasnosti školskih intervencija u izgradnji pozitivnih međugrupnih odnosa djece izbjeglica i domicilne djece u Hrvatskoj

Ujedinjeni u različitostima

Učitelji predmetne nastave Valentina Škarjak Šušlje i Darko Patrčević te učiteljica razredne nastave Dorotheja Katić uključili su se u IRCIS – projekt koji je usmjeren na integraciju djece izbjeglica u hrvatskim osnovnim školama. Tako su sudjelovali u radionicama kojima je cilj educirati nastavnike za suradničko učenje i što uspješniju integraciju i rad u nastavi s učenicima koji najčešće dolaze iz ratom pogođenih područja, u našem slučaju – iz Sirije i Ukrajine, ali i za rad s ostalim učenicima koji ne govore hrvatskim jezikom. Budući da u školi nemamo puno prethodnog iskustva s djecom izbjeglicama, radionice i priručnik koji su sudionici dobili zasigurno

će pridonijeti što uspješnijoj integraciji. Osim što je cilj pomoći djeci koja su se našla u sasvim novom okruženju, cilj je i senzibilizirati domicilne učenike na različitosti i drugačije kulture s kojima se dosad nisu susreli. Prilikom integracije vodi se računa i o potrebama djece izbjeglica, ali i njihovih domicilnih vršnjaka. Sudionicima radionica predstavljene su različite nastavne metode suradničkog učenja poput vršnjačkog mentorstva, grupnog istraživanja, oluje ideja i razreda slagalice. Kako zaista ima potrebe za ovakvim edukacijama govori i činjenica da u jednoj razrednoj odjelu imamo dvoje učenika iz Sirije i jednoga iz Ukrajine. Domicilni učenici prihvatili su ih vrlo dobro, a usput i naučili kako trebamo prihvaćati različitosti, poticati pozitivan stav prema drugim kulturama i pomagati drugima jer se i sami uvijek možemo naći u istoj situaciji.

Jana Radečić i Ema Višnjak, 8. d

Novinari s jednim od autora murala braće Seljan

ULIČNA UMJETNOST

Je li ulična umjetnost doista umjetnost?

Ulična je umjetnosti postala popularna početkom 80-ih godina prošloga stoljeća. Započela je s grafitima, a u današnje vrijeme uključuje i videoprojekcije, razne umjetničke izvedbe te ukrašavanje postojećih objekata na ulicama.

Izrada grafita jedan je od najpopularnijih načina umjetničkog izražavanja. Grafiti se smatraju važnim djelom urbane kulture, no većina ljudi i dalje smatra da se radi o vandalizmu koji nema veze s umjetnošću. Razlog leži u tome što su brojne novije zgrade uništene grafitima koji su sadržajno neprihvatljivi i neprikladni jer prikazuju agresivna ponašanja, političke provokacije, rasne ili spolne diskriminacije. Uništa-

vanje fasada takvim sadržajima ostavlja loš dojam nekulturne i necivilizirane sredine.

No, je li uvijek tako? Neki grafiti su doista vrlo lijepi, umjetnici koji su ih izradili talentirani su, ali često nezadovoljni jer nisu u mogućnosti umjetnički se izraziti. Javnost ih zbog toga ne poznaje niti prepoznaje njihov rad koji često nije adekvatno plaćen i radi se isključivo iz entuzijazma. Neke sredine uočile su taj problem i neki su gradovi počeli angažirati te umjetnike za društveno prihvatljive projekte, kao što su izrade murala koji krase stara ili nova pročelja zgrada i odaju počast velikim ljudima iz prošlosti. U Karlovcu su poznati radovi Leonarda Lesića čiji murali krase pročelja nekoliko zgrada u samom središtu grada.

Kako bi se poticalo nadarene pojedince da svojim radovima pokažu široj zajednici najbolje od sebe, trebalo bi senzibilizirati i upoznati javnost za ovaj oblik umjetnosti, a o ukrašavanju javnih površina trebali bi odlučivati svi građani podjednako. Na taj bi se način poticalo stvaranje javno dostupnih umjetničkih djela koja bi urbane sredine činila ljepšim i gradske kvartove veselijim.

Problem devastacije javnih površina jednim bi se dijelom mogla riješiti postavljanjem kamera na javnim površinama, ali i adekvatnim sustavnom kontrole u gradskim četvrtima.

Smatram kako je ulična umjetnost doista umjetnost, a

Murali Leonarda Lesića u Grabriku

posebno je važna jer su neki ulični umjetnici ujedno i aktivisti koji svojim radovima ukazuju na neki aktualni društveni problem. Međutim, ona ne može nastajati stihijski, slučajno i neplanirano jer, kada je riječ o javnim površinama i javnom dobru, svi bi građani, na jednak i pristupačan način, trebali biti uključeni u planiranje, izgradnju i uređivanja okoliša.

Lara Novaković, 8.b

Mural s motivom Dragojle Jarnević

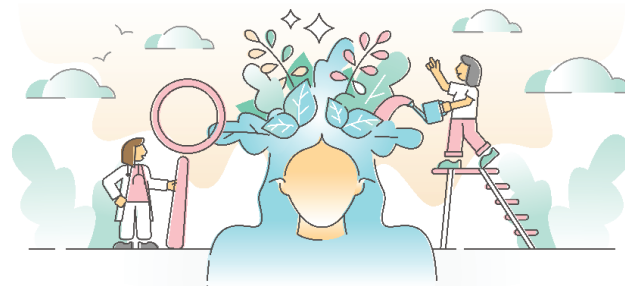

Mural s motivom M. Krleže u Krležinoj ulici

Mural s motivom Slavka Mihalića

Dobro mentalno zdravlje ne znači odsustvo neugodnih emocija poput ljutnje, tuge i sl., nego nam ono omogućuje da se uspješno nosimo s emocijama.

Biti zdrav! Biti zdrav!

Po dvoje učenika iz svakog razrednog odjela (5. – 8.) sudjelovalo je na radionicama na kojima se govorilo o mentalnom zdravlju. Njihov zadatak bio je upamtiti što više toga kako bi ostalima u svome razredu mogli prezentirati što su sve naučili. Ukupno su bile 3 radionice. Na svakoj od njih sudionici su rješavali testove, govorili o svojim problemima i načinima kako se nose s negativnim i pozitivnim emocijama. Na prvoj radionici naučili su što su osjećaji, koja je

razlika između straha i anksioznosti te kako se nositi s anksioznošću. Na drugoj su razgovarali o stresu, kako on utječe na nas te o načinima kojima se možemo nositi sa stresom. Također su naučili da je, unatoč uvriježenom mišljenju da je stres negativan, on zapravo ponekad koristan zato što nam pomaže suočiti se sa stvarima u našoj okolini. Na trećoj radionici učenici su se spremali za usmeno izlaganje pred razredom, u čemu su na kraju svi bili uspješni.

Učenici na radionici

Što su osjećaji?

Osjećaji su signali koji nam govore nešto o nama samima ili o ljudima i stvarima oko nas. Različito se osjećamo ako stojimo kraj nekog tko nam se sviđa ili kraj nekoga tko nam se čini opasan. Postoji puno osjećaja koje ljudi poznaju i doživljavaju i za koje imamo nazive, ali osnovni osjećaji su: **strah, sreća, tuga i ljutnja**. Svaki je od navedenih osjećaja prirodan i normalan jer ga svi doživljavamo. Svaki osjećaj ima svoju svrhu i upozorava nas kakva je naša okolina i ljudi oko nas. Osjećaji mogu biti veliki ili mali, odnosno možemo snažno osjećati sreću ili biti samo

malo ljuti na nekoga.

Ne govorimo da su osjećaji pozitivni i negativni, već **ugodni i neugodni** jer su zapravo svi oni pozitivni. Svaka emocija ima svoju svrhu, smisao i daje nam neku informaciju o tome što bismo trebali napraviti da se osjećamo bolje. Stoga je važno znati izraziti svoje osjećaje, ali na prihvatljiv način.

Strah ≠ anksioznost

Iako **strah i anksioznost** slično osjećamo u tijelu, oni se ipak razlikuju. Strah osjećamo kada je opasnost kraj nas, a anksioznost kada zamišljamo da bi se nešto loše tek moglo dogoditi. Kada ste anksiozni, možete si pomoći dubokim disanjem ili možete zapisati svoju brigu na komad papira i razmisliti što sve možete učiniti s njom da je se riješite.

Upomoć, pod stresom sam!

Stres je uobičajena reakcija na životne zahtjeve. Aktivira tijelo i usmjerava pažnju samo na izvor problema. Jednom kada opasnost prođe, odnosno, kada smo se uspješno suočili s njom, stres nestaje. Neki se žale na stres jer misle da je on loš i da ga ne bi smjeli doživljavati pa onda svaki put kada ga dožive, dodatno se živeiraju. Drugi dio ljudi žali se opravdano – kada stres traje dugo, a osoba se baš i ne zna nositi s njime, tada taj stres može biti stvarno iscrpljujući. Primjerice, ako je netko teško bolestan ili prolazi kroz neko razdoblje u kojemu je mjesecima konstantno pod stresom.

Važno je primijetiti kako ista situacija ne mora stresirati različite ljude. Stres izaziva sve ono do čega nam je stalo i zato je toliko neizbježan. Stresirat ćemo se u svim onim situacijama kada se bavimo nečime do čega nam je stalo i baš taj stres može pridonijeti uspješnijem rezultatu pa možemo zaključiti da je stres uglavnom dobar.

Kako se nositi sa stresom?

Postoje različiti načini nošenja sa stresom, a generalno bismo mogli podijeliti sve te strategije u one koje su **zdrave** i one koje su **nezdrave**. Razumljivo je da je puno bolje koristiti zdrave strategije (npr. slušanje glazbe, vježbe disanja, provođenje vremena s kućnim ljubimcima ili s voljenim osobama, bilo kakva fizička aktivnost i sl.) jer one nam ne štete dugoročno. Nezdrave strategije poput konzumacije alkohola ili pušenja cigareta dugoročno su štetne i mogu negativno utjecati na naše zdravlje.

Vježba disanja – pokušaj i ti!

Najčešća stresna situacija u školi je ona neposredno prije usmenog ispitivanja. Taj osjećaj stresa može biti toliko snažan da nas ometa u razmišljanju pa zbog njega možemo dobiti i lošiju ocjenu. Međutim, ne brini, imamo rješenje i za to! Na stranicama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo možeš naći nekoliko vježbi disanja koje će ti pomoći da se smiriš i koncentriraš prije ispita. Jednu takvu probali smo i mi, a sada je možeš isprobati i ti!

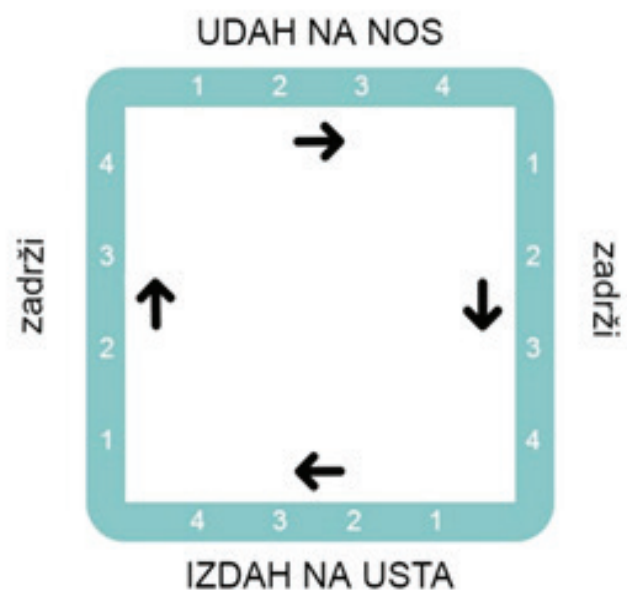
Ema Višnjak, 8. d

Učenici prezentiraju naučeno

Kada naučite disati usporeno dijafragmalno (udah – trbuh prema van, izdah – trbuh prema unutra), vježbajte disanje 4x4 (u sebi brojite polako jedan, dva, tri, četiri ili dvadeset i jedan, dvadeset i dva, dvadeset i tri, dvadeset i četiri; slika 1).

1. UDAHNITE POLAKO, bez napora (trbuh će se blago zaobliti) – kod udara polako u sebi brojite jedan, dva, tri, četiri ili polako izgovarajte u sebi dvadeset i jedan;
2. ZADRŽITE DAH (u sebi polako brojite: jedan, dva, tri, četiri ili polako izgovarajte dvadeset i dva);
3. IZDAHNITE POLAKO, možete na usta (u sebi polako brojite: jedan, dva, tri, četiri ili polako izgovarajte dvadeset i tri)- trbuh se uvlači prema kralježnici;
4. Nakon izdaha ponovno ZADRŽITE DAH (u sebi polako možete brojiti jedan dva ili 1 do 4 ili polako izgovarajte dvadeset i četiri).

Slika 1. Shema vježbe disanja 4x4

Deda

U jednomu domu,
U srcu momu
Nastanio se čovjek
Brižan i blag
Ostavivši velik i topao trag.
Razborit i mudrosti pun,
Al nešto ga tišti, razdire um.
Da udovolji svima
S onime što ima
Da vidi nas sretno
Prije no što ura drekne
Da voli nas jako,
Voli i čuva
Cijeli svijet zaslužuje moj djed
Ali nije to sve,
Još sitnica il' dvje
Kad omami me miris dima
Iz zagrijane peći mirnoga doma
Sjećanje se vrati na obitelj moju
I misli i suze kanu u roju
Ali on još je tu,
Dobar čovjek, velik
Sve svoje cijeni
K'o da napravljeno je od srebra
Takav je moj stari,
Takav je moj deda

Katja Bujan, 8. c

Petra Zeba, 6. b

Haiku

Rosa i trava
Šarenkasto cvijeće
Proljetni poziv

Lara Ostrman, 5. d

Ljeto

Jutro, sunce sja
Povjetarac mrsi kosu
Sjedim, uživam

Katja Rogić, 5. d

Leona Despot, 6. b

Moja staza

Nekad tijesna, nekad pusta,
Nekad beskonačna, nekad gusta.

Nekad teže dišem,
Nekad krivi cvijet pomirišem
pa na cijeli svijet kišem.

Nekad boli i kad se previše voli.

Nekad u cipeli žulja kamen
I sniježi i kiši
A nekad od jutra rosa zamiriši
Pepeo postane plamen

Za tren je tamnije od mraka
I samo želim usnuti
I čini se da nema povratka,
Pomoć poželim pozvati.

Al' uvijek sve prođe
I obasja me zraka jutarnjeg sunca.
Neko bolje vrijeme za me dođe.

Ispod prozora vrabac pjeva i glasno kljuca
kljuca i pjeva
Moj osmijeh ga prati

I zaboravim da sijeva
i više ne želim zaspati
Ne želim stati!

Nekad je skliska i hladna od mraza,
a nekad sramežljivo izviri jaglac žut.

Al' i kad šuti i kad vrišti i kad me mrzi i kad me mazi –

To je moja staza, to je moj put.

Katja Bujan, 8. c

Neprijateljica moje sestre

Kad suze lije
Kad su riječi kraće
Kad u sebi plače
Kad ljutnja vrije

Kad hladna je kao rosa
Kad diže joj se kosa
Kad ljuta je na nepravdu
Kad izgubi svaku nadu

Kad silno želi poč
A misli *daleko ne mogu doć*
Kad lica pogleda me gorka,

Znam, u imeniku
stoji četvorka

Katja Bujan, 8. c

PROJEKT - ZVIJEZDA U ŠKOLI

ZVIJEZDANA PRAŠINA

Ove je školske godine naša škola obilježila prvih deset godina sudjelovanja u projektu Zvijezda u školi.

Projekt je pokrenut na inicijativu grada Karlovca u školskoj godini 2011./2012. s ciljem da se nastavni sadržaji o karlovačkoj Zvijezdi uključe više i češće u redovnu nastavu, a s krajnjim ciljem da se podigne svijest o našoj staroj gradskoj jezgri kao važnom spomeniku kulture kojem je potrebna revitalizacija. Od tada su se u školi i u samoj Zvijezdi, uz stručnu palicu voditelja projekta, učitelja Povijesti, Vedrana Šenka, provele mnoge aktivnosti iz različitih predmeta o čemu svjedoči puno različitih uradaka – literarnih i likovnih, matematičkih zadataka, prezentacija, plakata, maketa Zvijezde, kazališnih predstava, društvenih igara i digitalnih sadržaja.

Iz toga je razloga na početku ove školske godine odlučeno da se od sačuvanih radova pripremi izložba povodom desetogodišnjice održavanja projekta. Izložba je simbolično otvorena u samoj Zvijezdi, 6. svibnja u Knjižnici za mlade i predstavlja kompilaciju radova nastalih u sklopu razredne i predmetne nastave. Tom prilikom učenici su pripremili igrokaz u kojem se, na

Glumci u predstavi "Karlovac u dva i pol čina"

duhovit i zanimljiv način, isprepliće prošlost i početak gradnje grada Karlovca s modernim vremenom i to u liku nadvojvode Karla Habsburškog, osnivača našega grada kojega je glumački utjelovio učenik 8. b razreda, Niko Lorković. Uz Niku, u igrokazu se kao glumci pojavljuju učenici osmih razreda: Matija Mamić, Filip Marinčić, Antonio Marčac, Irina Bujan, Katja Bujan, Mateo Šepac i Ante Vučemilović Stpanović. Zanimljivost vezana uz igrokaz je da je autorica teksta *Karlovac u dva i pol čina* učiteljica Informatike u našoj školi, Jasmina Božičević, a tekst su uredile i za scenski nastup pripremile učiteljice Hrvatskoga jezika Mirela Matešić i Nevena Čalina.

Na otvorenju izložbe učiteljice razredne nastave, Jadranka Žugčić i Gordana Bešenić, predstavile su i vlastiti digitalni priručnik koji obuhvaća raznolike sadržaje o prošlosti grada, ali i mnoge radove učenika tijekom zadnjih 10 godina. Posebna su vrijednost izložbe fotografije naših učenika koje su nastale tijekom brojnih posjeta Zvijezdi ili u samoj školi prilikom izrade mnogobrojnih radova na temu stare gradske jezgre. Svi izloženi radovi pokazatelj su kako se zavičajna povijest može učiti na drugačiji, zanimljiv, zabavan i kreativan način, a naši su sugrađani u njima mogli uživati do početka lipnja.

Eva Loviničić, 8. a

Filip Marinčić u ulozi naratora

Učiteljice Gordana Bešenić, Jadranka Žugčić i Vedran Šenk na otvorenju izložbe

REZULTATI NATJECANJA

I ove su godine naši učenici ostvarili izvrsne rezultate na natjecanjima iz različitih predmeta, a možemo se pohvaliti i državnim prvakinjom iz Povijesti. Čestitamo i Nini Miljenović i njezinoj mentorici Božici

Krpes Pregun na plasmanu na međunarodno Hippo natjecanje iz Engleskog jezika.

Svi su ovi uspjesi rezultat uloženog truda i marljivog rada naših učenika, ali i njihovih mentora i zato im svima čestitamo!

DRŽAVNI PRVACI

Državno Natjecanje iz povijesti održano je od 11. do 13. travnja 2022. u gradu Krku. Na njemu je, nakon odličnih rezultata na školskom i županijskom natjecanju, sudjelovala učenica Lana Radujković (8. d) koja se pripremala pod vodstvom mentora Vedrana Šenka. Lana je, nakon prošlogodišnjeg drugog mjesta na državnom natjecanju, ovaj put najbolje riješila test i tako ostvarila svoju dugogodišnju želju da bude najbolja u državi. Za taj uspjeh Lana i njezin mentor pripremali su se kontinuirano gotovo četiri mjeseca, a Lana je svojim radom pokazala kako se velike

Lana i mentor Vedran na dodjeli Oskara znanja

želje mogu ostvariti kada se u to uloži puno vremena, truda i ljubavi prema predmetu. Za ovaj izvanredan rezultat Lana i njezin mentor nagrađeni su i prestižnom nagradom Oskar znanja koji se dodjeljuje za prva mjesta na državnim natjecanjima u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje uz potporu Ministarstva znanosti i obrazovanja.

Čestitamo Lani i mentoru Vedranu za ovaj izniman uspjeh na koji je ponosna cijela škola, a Lani želimo da i dalje bude ovako uspješna!

Dominik Pavlaković, 6. d

SPORTSKI REZULTATI

RUKOMET:25. 3. 2022. - 27. 3. 2022. **POREČ**

UČENICI:

1. MARKO JANJANIN, 6.B
2. FRAN TESKERA, 7.B
3. VITO CINDRIĆ, 7.B
4. LUKA KATUŠIĆ, 7. C
5. DANIJEL LIŠPOVŠČAK, 7.C
6. LEON VOLOVŠČAK LUKAČIĆ, 7.C
7. IVANO KATIĆ, 8.A
8. VITO PETRIĆ, 8.A
9. NIKO GODAČ, 8.A
10. VITO STIPAN UDILJAK, 7.A
11. IVANO KARAPANDŽA, 8.C
12. JOSIP KRVARIĆ, 8.C
13. NOL VELIMIROVIĆ, 8.C
14. CRISTIANO MATIĆ, 8.D

Mentor: Slaven Kampić, prof.

KOŠARKA:13. 5. 2022. **NOVSKA**

UČENICE:

1. MARTA BOŠNJAK, 5.
2. NERA BRNARDIĆ, 5.D
3. HANA BRNARDIĆ, 5.C
4. DORA DEGAČ, 6.C
5. KIARA VALJAK, 6.C
6. LEA DOMITROVIĆ, 6.C
7. LANA BULJUGIJA, 6.A
8. VITA ŽIVČIĆ, 6.A
9. EVA ALEKSIĆ, 6.A

Mentorica: Željka Škot, prof.

ŠAH:

14. 12. 2021. - 16. 12. 2021.

DONJI SEGET

UČENICI:

1. MARKO BORKOVIĆ, 7.C
2. LUKA FILIPČIĆ, 7.C
3. JOSPI SABLJARIĆ, 7.C
4. LUKA ŠKET, 8.C
5. KARLO JURČEVIĆ, 8.C

Mentorica: Željka Škot, prof.

Sportska natjecanja u našoj školi

U školskoj godini 2021./2022. učenici naše škole okupljeni u Školskom sportskom društvu Grabrik sudjelovali su u nizu natjecanja gradске, županijske i državne razine.

Sportovi u kojima su se okupile školske ekipe u konkurenciji djevojčica bile su: atletika, badminton, futsal i košarka dok su u konkurenciji dječaka to sljedeći sportovi: badminton, futsal, košarka, odbojka, kros, rukomet, stolni tenis i šah.

Najbolje rezultate na županijskim natjecanjima imale su ekipe dječaka u šahu, badmintonu i rukometu pa su se te ekipe plasirale na državno natjecanje, a najbolji rezultat kod djevojčica imala je košarkaška ekipa koja se plasirala na poluzavršnicu državnog natjecanja.

BADMINTON:23. 11. 2021. - 25. 11. 2021. **POREČ**

UČENICI:

1. DAVID SMOKROVIĆ, 7.C
2. JOŠKO JAKIN, 8.C
3. IVAN VUKIĆ, 8.C
4. ANTE VUČEMILOVIĆ, 7.C

Mentorica: Željka Škot, prof.

David Kruhek, 7. c

ONO KAD SAZNAŠ DA JE DANAS TEST IZ HRVATSKOG

A MISLIŠ DA JE SUTRA

Mia Župančić, 7. c

UČITELJICA HRVATSKOG KAD VIDI TVOJE IME NAPISANO

MALIM POČETNIM SLOVOM!

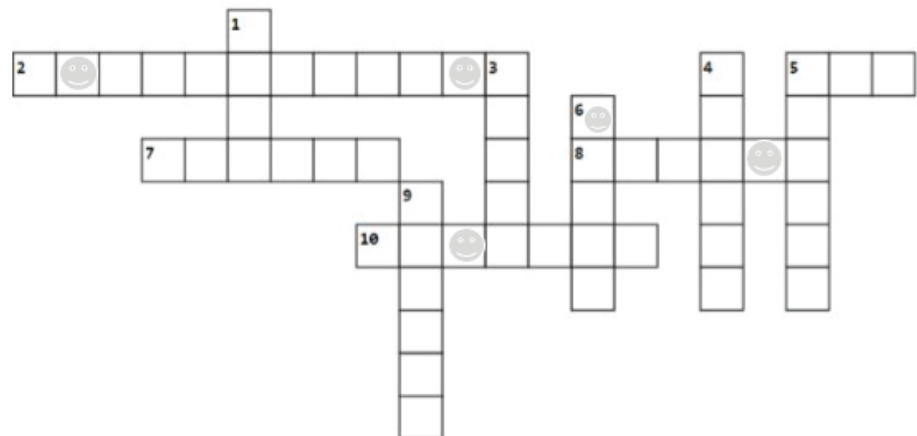
NAGRADNA KRIŽALJKA

Složi slova u označenim kvadratićima i dobit ćeš prezime našeg poznatog slikara.

Prvi tko pošalje točno rješenje na grabric@net.hr, osvaja slatki poklon!

Lori Žaja, 7. d

Rješenje: _____

OKOMITO

- 1. Glavni grad Švicarske
- 3. Boja u nazivu špilje na otoku Biševu
- 4. Ep Marka Marulića
- 5. Epitet koji stoji uz rat koji je obilježen sukobom SAD-a i SSSR-a od 1940-ih do 1990-ih
- 6. Deveta umjetnost
- 9. Kemijski element (P)

VODORAVNO

- 2. Četverokut kojemu su nasuprotne stranice paralelne
- 5. "Najmanji grad na svijetu" koji se nalazi u Istri
- 7. Prostori u kostima lubanje ispunjeni zrakom
- 8. Oskudna vegetacija koju čine lišajevi i mahovine
- 10. Padež koji ne odgovara na padežna pitanja

